

- Προλογικό Σημείωμα
- Το καπιταλιστικό κράτος- κρίση και η συνεχιζόμενη επίθεσή του στην εργατική τάξη σε όλο το φάσμα της κοινωνικής αναπαραγωγής
  - Αντί εισαγωγής
  - Οι βασικές και αντιφατικές λειτουργίες του καπιταλιστικού κράτους
    - Από την «κρίση χρέους» στο «κράτος-κρίση»:
Δημοσιονομικός έλεγχος και «αποικίες χρέους» εντός της ΕΕ
  - Το δημοκρατικό κράτος έκτακτης ανάγκης
    - Απαξίωση κεφαλαίου και κρίση των βασικών λειτουργιών του κράτους
    - Περί των μοντέλων κοινωνικής πρόνοιας
    - Η επίθεση στο οικογενειοκρατικό μοντέλο προνοιακής πολιτικής στην Ελλάδα ως η άλλη όψη του νομίσματος της επίθεσης στον μισθό
  - Μεθοδολογική εισαγωγή για τα κοινωνικά κινήματα
  - Το «αντιμνημονιακό κίνημα» και ο ρόλος της αριστεράς του κεφαλαίου μέσα σ' αυτό
    - Ο ρόλος της αριστεράς του κεφαλαίου στην κατάληψη της πλατείας Συντάγματος
    - Ο ρόλος της αριστεράς του κεφαλαίου στις «λαϊκές συνελεύσεις»
  - Η πολιτική της αφομοίωσης
  - Προς μια θεωρία των κοινωνικών αναγκών και της οργάνωσης του προλεταριάτου
    - Αστική και προλεταριακή δημόσια σφαίρα

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΑΡΙΑΣ

Σάββατο 9 Ιούνη, 20:00

ΑΝΑΤΟΠΙΑ (τσαμαδού 81 & Καραϊσκάκη)
στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΝΤΥΠΟΥ

+κουβέντα πολιτικού καφεinelou

www.tapaidiatisgalarias.org/

ΤΕΥΧΟΣ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ
ΣΤΟΥΣ «ΚΡΙΤΙΚΟΥΣ»
ΣΥΝΟΔΟΙΠΟΡΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ
(της κάθε εξουσίας)

“Ο βασικότερος λόγος για τη συγγραφή ενός νέου τεύχους των Παιδιών της Γαλαρίας –τέσσερα χρόνια μετά την έκδοση του τελευταίου τεύχους– ήταν η αναγκαιότητα απάντησης σε έναν διαδεδομένο μύθο που η διαρκής επανάληψή του μέσα στο «χώρο» έχει συσκοτίσει τα πράγματα: ότι η άνοδος του Σύριζα στην εξουσία ήταν το αποτέλεσμα μιας προηγηθείσας ήττας του «αντιμνημονιακού κινήματος». Μια παραλλαγή αυτής της λανθασμένης εκτίμησης είναι, για παράδειγμα, η άποψη του John Holloway και των συνεργατών του ότι η «αποτυχία» του Σύριζα να γίνει το αντίβαρο στο νεοφιλελευθερισμό είναι διπλή αποτυχία της θεσμικής αριστεράς και του κινήματος (λες και αυτά τα δύο ταυτίζονταν – πράγμα που δεν ισχύει ιδιαίτερα για την περίοδο πριν από τον Φλεβάρη του 2012). Υπάρχουν κι άλλες παραλλαγές αυτού του μύθου: ότι το κίνημα το 2012 ήταν ακόμα σε διαδικασία εδραίωσης εναλλακτικών δομών και τη διαδικασία αυτή την εξέτρεψε η συνειδητή χρήση των εκλογών από το κεφάλαιο, που δική του επιλογή ήταν ο Σύριζα κι άλλες τέτοιες αστειότητες.”

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

18
ΔΕΚΑΟΚΤΩ